

Treći dan: Milosrđe prožima moj život – biti milosrdan u mislima, djelima i sveukupnom življenju

Dinamika: “Odjek vlastitog imena”

Pripremiti:

- Pano s natpisom: “Imenom si me mojim zazvao”
- Papiri veličine 15 x 7 cm
- Kemijske olovke za svakog sudionika
- Svi sudionici sjedaju u krug.
- Animator stavlja na vidno mjesto pano s natpisom: “Imenom si me mojim zazvao”.
- Započinje razgovor i promišljanje o važnosti imena svake osobe. Ime je važno, ono nas poistovjećuje s drugim ljudima i čini nas različitim i jedinstvenim. Ime je izbor naših roditelja, dali su nam ga iz običaja ili mode ili zbog neke osobe u obitelji koja se tako zvala., ili jer je dobro zvučalo... Dakle, zovem se Petra ili Ivana, Maria ili Sofija. Ta riječ, to ime nije beznačajno, ono je puno više od jedne riječi, koja nam se može svidjeti ili ne. Ono je skup obilježja moje osobnosti po kojima sam ja ono što jesam, jedinstvena i neponovljiva. Ime nije samo dio naših univerzalnih ljudskih prava i pravne garancije, ono je odraz onoga što smo mi, kao pojedinci i kao članovi obitelji i zajednice.
 - Animator daje svakom sudioniku papirić na kojem će napisati svoje ime. Sudionici se dijele u manje skupine u kojima razgovaraju o svom imenu, zašto su dobili to ime, koje značenje ima, vole li svoje ime, ili bi radile da se zovu drugačije i sl.
 - Animator poziva predstavnike skupina da iznesu nekoliko razmišljanja uz svoje ime
 - Potom svaki sudionik ispiše svoje ime na pripremljenom panou.

Molitva: *Gospodine, ne molim te za viđenja i čuda, molim tek snagu za život svakodnevni. Pouči me umijeću malenih koraka. Daj mi jasne misli, ispravnu nakanu i jakost volje da odgovorim tvome nadahnuću. Daj da shvatim kako je veoma važno dobro iskoristiti darovano vrijeme, mudro uložiti svoje snage, imati osjećaj za red i pravu mjeru, da ne jurim kroz život poput rasipnika koji i ne opaža darove tvoje ljepote i dobrote. Pomozi mi da cijenim postignuto, da mislim na budućnost i da dobro iskoristim sadašnji trenutak. Daj da spoznam istinu da su poteškoće, porazi, padovi, neuspjesi i boli, vjerni pratioci uz koje naša bića sazrijevaju i rastu na životnom putu. Amen.*

Biblijski tekst za razmišljanje: Lk 9,10-17

Isus hrani pet tisuća ljudi

Apostoli se vrate i isprirovjede što su učinili. Isus ih povede sa sobom i povuče se nasamo u grad zvani Betsaida. Saznalo to mnoštvo pa pode za njim. On ih primi te im govoraše o kraljevstvu Božjem i ozdravljaše sve koji su trebali ozdravljenja. Dan bijaše na izmaku. Pristupe dakle dvanaestorica pa mu reknu: »Otpusti svijet, neka podu po okolnim selima i zaseocima da se sklone i nađu jela jer smo ovdje u pustu

kraju.« A on im reče: »Podajte im vi jesti!« Oni rekoše: »Nemamo više od pet kruhova i dvije ribe, osim da odemo kupiti hrane za sav ovaj narod.« A bijaše oko pet tisuća muškaraca.

Nato će on svojim učenicima: »Posjedajte ih po skupinama, otprilike po pedeset.« I učine tako: sve ih posjedaju. A on uze pet kruhova i dvije ribe, pogleda na nebo, blagoslovi ih i razlomi pa davaše učenicima da posluže mnoštvo. Jeli su i svi se nasitili. I od preteklih ulomaka nakupilo se dvanaest košara.

Tekst sv. Franje:

Franjo je bio svjestan toga da ljubav predstavlja jezgru i bit sv. evanđelja. Zato u potvrđenom Pravilu naglašava kako međusobna ljubav male braće treba da bude veća od ljubavi kojom majka ljubi svoga sina. U VI. poglavlju određuje: "I gdje god se braća nadu ili sretnu, neka se međusobno pokažu domaćima. Neka s punim povjerenjem jedan drugome otkrije svoje potrebe, jer ako majka ljubi i njeguje svoga tjelesnoga sina, koliko brižnije mora svatko ljubiti i njegovati svoga duhovnog brata. I ako netko od njih oboli, ostala ga braća moraju posluživati kako bi željela da se njih poslužuje." (VI. pogl.)

Osim toga, nisu sebi ništa prisvajali, nego su se knjigama i drugim stvarima, koje su im dane, služili zajednički; na način koji su nam predali apostoli i koji se sačuvao. Premda je u njima i među njima vladalo istinsko siromaštvo, ipak su prema svima bili darežljivi i širokogrudni u svemu što im je darovano poradi Boga. Iz ljubavi prema Bogu su rado davali svima koji su ih molili, a napose su siromasima ustupali dobivenu milostinju.

Kad bi se putujući namjerili na siromahe koji su od njih nešto molili za ljubav Božju, ako ne bi imali ništa drugo što bi im mogli pružiti, dali bi im koji dio svoje odjeće, iako je bila siromašna. Gdje kada bi dali kapucu, odvojivši je od habita, gdje kada rukav, a koji puta bi im od svog habita odvojili neki drugi komad da bi se tako ispunila ona evanđeoska riječ: "Svakom koji te nešto moli podaj" (Lk 6, 30). Jednoga je dana u crkvicu Marije Anđeoske došao neki siromah. Zaprosio je milostinju. Ondje se našao samo neki ogrtač što ga je jedan brat imao kao svjetovnjak. Kad je blaženi Franjo rekao da ga dade onome siromahu, taj mu ga je drage volje i spremno ustupio. Poradi poštovanja i pobožnosti što ju je pokazao onaj brat koji je onome siromahu ustupio ogrtač, dano mu je da vidi kako je ta milostinja uzašla na nebo i osjetio je kako ga je prožela nova radost.

Pitanja za razmišljanje

Što nam poručuje evanđeoski tekst?

Zbog čega su zabrinuti apostoli i zašto?

Kakav je stav Isusa?

Što ti možeš pokloniti Isusu? Na što te poziva?

Je li moguće postići svetost na način na koji su to ostvarili sv. Franjo i njegova braća?

Što to znači konkretno za nas danas?

Završna molitva: Gospodine, evo me pred tobom.

*Želim da moj život sutra bude lijep,
poletan i širokogrudan,
sličan Tvome.*

*Zbog toga stavljam u ruke Tvoje
Moj život danas:
Moje radosti i moje poteškoće,
Moje čežnje i moje nemire,
Moj zanos i moju mladost,
Moj studij i moj sport,
Moje zdravlje i moj rad.
Ti koji si ljubav, Ti koji daješ život
Otkrij mojim očima tajne života
I veličinu ljubavi.
Ja te trebam – prosvijetli me.
Pomozi meni i svim mladima svijeta
Da postanu Tvoji.
Amen!*